

Klíma-inkvizíció

A zöldek totális támadása még csak most van kibontakozóban: az ENSZ-klimacsúcs (2019. szeptember 25.) előtti hétre már kiadták a hangulatkeltő hírek gyártására vonatkozó megrendelést – jelzi cikkében Szarka László Csaba geofizikus-mérnök, az MTA rendes tagja. A professzornak tett föl kérdéseket a Présház.

2019. augusztus 19.

- *Professzor úr, a híres brit történész, Paul Johnson már 1983-ban megírta: „Ám a hetvenes évekre az ENSZ korrump és demoralizált szervezet lett, és rosszul átgondolt beavatkozásaival inkább előmozdította, mint gátolta a kegyetlenséget.” (A modern kor, XX. Század Intézet, 2000.; 793. oldal.) Markó István, a Leuveni Katolikus Egyetem tanára pedig a következőt írta az ENSZ Éghajlatváltozási Kormányközi Testületéről, az Intergovernmental Panel on Climate Change-ről: „Az IPCC nem tudományos, hanem politikai testület.” Sejthető-e összefüggés Paul Johnson és Markó István kijelentése között?*

- A konzervatív kiválóságok efféle tapasztalati észrevételei nyilván nem alaptalanok, de azokat mindig az adott kontextusban érdemes értelmezni. Az IPCC 1988-as megalakulását annak idején joggal lehetett pozitív fejleménynek tartani. Mértékadónak tartom Czelnai Rudolf hozzáállását, aki rendkívül büszke volt tudományága fejlődésére, másrészt az IPCC-ről tartózkodóan támogatóan nyilvánult meg. Egy visszaemlékezésben például ezt nyilatkozta: „sokan magát az alapötletet is vitatták, azt mondták, hogy az IPCC egy olyan hibrid-szülemény, amilyenek nem volna szabad léteznie, mert a politika és tudomány az tűz és víz”. Harminc éve tényleg nem lehetett tudni, hogyan alakulnak a dolgok. Az érintett kutatók őszintén hittek a klíma modellezhetőségében. Állítólag egy William Engdahl nevű írta meg először (2009-ben), hogy az IPCC a felelős a CO2 „közellenségé” nyilvánításáért. Én 2007 táján (Al Gore könyve iránt eleinte lelkesedve, majd túlzásait felismerve) kezdtem megbizonyosodni a felől, hogy sok minden nem stimmel a globális felmelegedés körül. Ma már egyértelműen látható, hogy a modell eltér a valóságtól. Úgy vélem, hogy e tényt – immár több évtizedes adatsor birtokában – minden kutatónak kötelessége lenne észrevennie, világnézettől függetlenül. A tapasztalati, elfogulatlan és ésszerű (röviden: tudományos) érveken kívül egy igényes kutató a vitában semmi mással nem hozakodhat elő. A kritikus gondolkodóktól a sajtóban azt állítani, hogy „laposföld-hívők”: igaztalan, sőt kifejezetten sértő.

- *A Pápán született, ám már csecsemőként külföldre jutott, Amerikában, Nagy-Britanniában és Belgium vallon világában tudósként működő Markó István ilyen kijelentést is tett: „Az IPCC folyamatosan és mesterien keveri a tudományt és a politikát. A nyilvánosság előtt semlegesnek hirdeti magát, de közben ideológiailag orientált politikai intézkedések elfogadásán munkálkodik.” Ha ez így lenne, megbújna-e a háttérben olyan gazdasági érdek, amely az oligarchiának hasznot hoz a társadalmak félrevezetésével?*

- Az IPCC hangadói és a sajtó részéről egyre gyakoribbak és egyre vadabbak a kritikus gondolkodókat érő vádaskodások. A magyarázat egyszerű: kifogytak az érvekből. Nem az ellentétes tudományos meggyőződésű kutatókkal van baj, hanem a tudományon kívüli erőterrel. Nem engednek szabad folyást a felgyűlt tudományos ellentmondások megvitatásának. Fölöttébb érdekes, hogy az elit szerte a világon hajlamosabb az éghajlatváltozás mindenekfölöttiségét hirdető zagyvaságot befogadni, mint az egyszerű

emberek. Utóbbiak világosan látják: a CO₂-kibocsátáscsökkentés előírása egyváltozós világhatalmi célfüggvény lett.

- „Az IPCC egy speciális érdekekkel rendelkező hatalmas koalíció központi eleme” – vélekedett Markó István. Kennedy USA-elnök pedig a következőképp fogalmazott: „Az egész világon szembe kell néznünk egy masszívan egységes és könyörtelen összeesküvéssel, amely elsősorban rejtett módszerekkel növeli a befolyási övezetét: beszivárgással a megszállás helyett, felforgatással a választások helyett, megfélemlítéssel a szabad döntés lehetősége helyett, inkább éjszakai gerillákkal, mintsem katonákkal nappal.” Ezt Kennedy 1961-ben fogalmazta meg, két évvel később pedig – azóta is tisztázatlan módon – meggyilkolták. Az amerikai elnök halálakor az akkor Belgiumban élő Markó István csak 8 éves volt. Lehetséges-e, hogy valami módon mégis összebeszéltek?

- Ismét a bölcs Czelnai Rudolftól idézek: „Machiavellitől tudhatjuk, hogy a sikeres politika titka az, hogy a ráció mellett (ami fontos) szükség van valamilyen maszlagra is a tömegek számára (mert a rációra a tömegek ritkán vevők). No mármost, ha az energiaügy a ráció és azt a klímaügy mögé eldugják, akkor ez azt jelenti, hogy a klímaügyet maszlagnak tekintik. Ez megnyitotta a baromfiudvar kapuját a rókák előtt. Maurice Strong és társai kigondolták és kimondták a harcos „szennyező fizet” elvet. Ez pizsok jól hangzott, és eleinte nem is vettük észre, hogy mi, kis emberek mindnyájan szennyezők vagyunk, vagyis a mi megvágásunkról van szó, nem csak, s nem is elsősorban a nagybefektetők megvágásáról. Miközben felemelték a gáz és az áram árát, és a nyakunkba tették az adókat, melyekkel (úgy gondolták) majd a piac terel minket a helyes útra, a nagybefektetők adókedvezményekkel, állami szubvenciókkal, a tőlünk elvett pénzzel, és tokkal-vonóval megindultak a Föld legnagyobb és legolcsóbb munkaerő-tartalékai felé. Így a politika mögé bújva beindult az évezred talán legnagyobb üzlete: a klímabiznisz.” (Természet Világa 2011, 4. szám).

- Markó István szerint „Az IPCC alábecsüli, rágalmazza és befolyásolja mindazok véleménynyilvánítási szabadságát, akik vitába szállnak téziseikkel.” Vélhető-e, hogy az ENSZ-intézet elleste a módszereit egy SZDSZ nevű, a parlamentből kiszorított, de vélhetően a háttérben azóta is működő garnitúrának?

- Nemrég találkoztam újra Csurka István elgondolkodtató megfogalmazásával az SZDSZ-ről: „Nem választást szeretnének nyerni, hanem a zsűribe akarnak beülni.” Ahogy visszaemlékszem, az SZDSZ mindig jól meghatározta a követendő irányt. Bármit mondtak, legtöbbször pontosan az ellenkezőjét volt érdemes tenni, ugyanis ezt kívánta hazánk érdeke.

- Markó István 2017-ben, mindössze 61 évesen váratlanul meghalt. Bölcs dolog-e azt a következtetést levonni, hogy klímaügyben a fősodor ellen úszni a civil kurázsinnál nagyobb bátorságot követel?

- 2017 júniusában vettem fel vele a kapcsolatot. Előtte mértékadó magyar kémikusoknál érdeklődtem felőle. Mindannyian nagy tudású, szorgalmas, igazságszerető és szerény embernek ismerték, de klímakritikus tevékenységéről nem tudtak. Nyilvánvalóan azt is a reá jellemző odaadással végezte. Túlterheltette az a rengeteg tiltakozó levél, amit különféle tudományos szervezetek Trump ellen írtak, miután bejelentette az USA kilépését a párizsi klímaegyezményből. Aki nyitott szemmel követi a nemzetközi és a magyar sajtót, napjainkban is láthatja, hogy az inkvizíció miként teszi a dolgát.

Szarka László Csaba
MTA